

Burton, Jessie: Múzsza

A kép leírása

Azt hiszem le akart nyugözni azzal, hogy MG-je van, ám ez az égvilágon semmit sem jelentett nekem, amint megpillantottam a festményt a csomagtartóban. Nem volt nagy, és nem volt kerete. A kép maga egyszerű volt, ugyanakkor nem lehetett könnyen megfejteni: az egyik oldalon egy lány, aki a kezében tartja egy másik lány levágott fejét, a másikon pedig egy ülő oroszlán, amely még nem rugaszkodott el, hogy áldozatára támadjon. Olyan hangulata volt, mint egy tanmesének.

Annak ellenére, hogy az utcai lámpa narancssárga fénye egy kissé eltorzította őket, a háttér alsó részének a színei egy reneszánsz udvari portréra emlékeztettek – a sárga és a zöld összes árnyalatában játszó, egymás fölé halmozott földek patchworkje, és egy kis fehér kastélyra emlékeztető épület. Az égbolt sötétebb volt, és kevésbé szabályszerű: volt valami rémálomszerű a véáláfutásos indigókékékekben. A kép láttán azonnal megragadtak az ellentétek: a lányok az oroszlán ellen, együtt a csapással szemben. A csodálatos színpalettán túl azonban volt a képben egyfajta megnyugtató finomság – egy megfoghatatlan alkotóelem, amelytől rendkívül vonzóvá vált. ...

– Úgy látom, nagyon szokatlan. A színek, a téma is. Kíváncsi lennék, mikor készült. Lehet, hogy a múlt héten, de készülhetett akár a múlt században is.

– Vagy még korábban! – tette hozzá lelkesen.

Ismét a háttér ódivatú mezőire pillantottam, aztán az alakokra.

– Nem hiszem. A lány ruhája és a kardigánja újabb keletű.

– Mit gondolsz, ez aranyozás?

Lawrie lehajolt, és az oroszlán sörényére mutatott, a hullámzó tincsekre, melyek mintha csillogtak volna. (...)

Arra az esetre, ha olvasna a gondolataimban, ismét lehajtottam a fejem a festményen szereplő lányhoz. Világoskék ruhát viselt, sötét gyapjúkardigánnal – még a csavart mintát is látni lehetett. A karjában tartott fejnek hosszú, sötét hajfonata volt, amely nyugtalanítóan kígyózott elő az összefont karok közül a vörös földpadló felé. Az volt a különös, hogy noha nem volt teste, a lebegő lány egyáltalán nem tűnt halottnak. Beinvitált a képbe, de a szemében figyelmeztetést is láttam. Egyik figurából sem sugárzott kifejezetten hívogató kedvesség. Úgy tűnt ügyet sem vetnek az oroszlánra, amely talán arra várt, hogy elejtse a zsákmányt, vagy nem.